

براکار می کنی

«طبقه یک و نیم» پیام خود را به مخاطب منتقل کرده است؟

صد درصد منتقل کرده است، در غیر این صورت سرمایه گذارها پای کار نمی ایستادند. سرمایه گذارها آدم های باهوشی هستند و قطعاً در تولید و ساخت اثری ورود می کنند که ارزش داشته باشد. هم چنین استاد مهدی هاشمی، شهره سلطانی، قاسم زارع، خسرو احمدی، بهروز پناهنده و صحر اسداللهی بازیگران شناخته شده ای هستند و اگر فیلمنامه حرفی برای گفتن نداشت، بازی در این فیلم رانمی پذیرفتند.

با توجه به شرایط ۲-۳ سال اخیر و همه گیری کرونا که تماشاگر را از سالن های سینما دور کرده بود، آیا در شرایط فعلی باز تاب و باز خوردی از اکران و استقبال از این فیلم گرفته اید؟

در صفحات مجازی بازتاب کیفیت فیلم قابل دفاع است، اما واقعیت امر این است که ما هنرمندان مانده ایم که چه کنیم؟ من خودم را عرض می کنم، وقتی بازی در اثری رانمی پذیرم به هر حال انعکاسش این است که چرا قبول کردم و اگر قبول نکنم بی کار می شوم. اما در عین حال به دو مطلب اشاره می کنم. ابتدا به کرونا و شرایط موجود در جامعه، به هر حال کارگردان و عوامل فیلم دوست دارند فیلمشان دیده شود و با استقبال مخاطب خستگی شان در برود. مطمئن هستم با اکران «طبقه یک و نیم» خستگی عوامل گروه رفع شد. اما موضوع مهم دیگر درباره اسپنسر، سرمایه گذار یا تهیه کننده است که دوست دارند برای دوام و استمرار کار در این عرصه بازخورد مالی خوبی داشته باشند. به هر حال حتی با توجه به شرایطی که در ۲ ماه اخیر گریبان گیر همه ما است، تصور می کنم فروش فیلم در قیاس با دیگر فیلم ها قابل دفاع باشد. در کل هر کاری انجام دهیم مردم حرفی، گله ای یا نقدی به عملکرد ما دارند.

تصور می کنید فیلم زمان مناسبی اکران شده است؟ من که در این موضوع تعیین کننده نیستم. اگر با توجه به این که فیلم از قبل آماده بوده و طبق زمان بندی اکران آن فقط در این برهه می توانسته اتفاق بیفتد، باید بپذیریم.

باز بگری چه جایگاهی در کلر نله تان دارد و فکر می کنید تا چه زمانی این حرفه را ادامه می دهید؟

بازیگری یکی از رشته هایی است که برخلاف رشته های ورزشی، سن در ادامه همکاری تاثیر ندارد؛ بازیگری تنها حرفه ای است که بازی نشستگی ندارد.

وضعیت معیشت و درآمدتان با توجه به این که یک حقوق ثابت از آموزش و پرورش برای حرفه معلمی دارید، چه طور است؟

برخی بازیگران سرشان شلوغ است و من هم به آن هامی بالم و امیدوارم سر من هم شلوغ شود و درآمد خوبی از این راه داشته باشم. بعد از بازی در سریال «تیسان آبی» هیچ پیشنهادی نداشتم و اگر کارمند رسمی آموزش و پرورش نبودم به لحاظ مالی دچار معضل می شدم و به مشکل بر می خوردم. آن موقع مجبور بودم به بازی در هر کاری تن بدهم، اما حقوق دبیری باعث شده است که حق انتخاب داشته باشم.

وضعیت تئاتر چگونه است؟ این روزها به شدت دو دستی برای روی صحنه رفتن یا نرفتن در بین تئاتری ها حاکم شده است.

تئاتر نسبت به سینما به شدت مظلوم است. من در شرایط کرونا با ملسک سر صحنه می رفتم و جلوی دوربین ماسکم را بر می داشتم. اما متأسفانه در دوران کرونا خیلی در حق تئاتر ظلم شد و اصلاً تماشاگر حق نداشت تئاتر ببیند. هم اینک هنرمندان از این طریق امرار معاش می کنند و الان دوره این حرفه ها گذشته که چرا کار می کنی. من حق انتخاب دارم که در تئاتر کار کنم یا نکنم. سسئولی از شما دارم؛ اگر من یک، ۲، ۳ یا ۴ ماه کار نکنم، چه فردی خرج زندگی ام را پرداخت می کند؟

سخن پایانی تان را با «صیبا» درباره بازی در فیلم «طبقه یک و نیم» بفرمایید.

در فیلم «طبقه یک و نیم» سکلس هایی وجود دارد که قابل تطبیق با شرایط موجود در جامعه است. آن را اثری قابل دفاع می دانم و فکر می کنم «وید اسماعیلی» در فیلم «پاکول» تعداد توکلس و ضعف هایش نسبت به «طبقه یک و نیم» کمتر است. چون تجربه اش بیشتر شده است. مطمئنم با این روندی که پیش می رود سینمای ایران با فیلم سازی با آتیه روبه روست. از همکاری در این فیلم و با «وید اسماعیلی» بسیار راضی هستم و از این فیلم به عنوان یک کار شریف یاد می کنم. به شدت نقش ام را در این فیلم دوست دارم و امیدوارم اکران موفقتری را پشت سر بگذارد.

می گیرد. به طور مثال اگر به من نقش معلم یا دبیر را بدهند چون حدود ۳ دهه است که در این حرفه کاری کنم نیاز به دویدن ندارم و باجم و خم این حرفه آشنا هستم.

اولین تجربه همکاری تان با «وید اسماعیلی» چگونه بود؟
قطعاً تجربه خوبی بود چون در غیر این صورت در فیلم دوشم، «پاکول» با او همکاری نمی کردم. وقتی روند تولید، شناخت کارگردان، برخورد او با عوامل، نوع احترام، درست و اصولی پیش برود خاطر خوبی بر جامی گذارد و همین ها کفایت تا از پیشنهادهای بعدی هم استقبال کنم.

«طبقه یک و نیم» چه مسئله ای را در جامعه به چالش می کشد؟

در این فیلم سوء تفاهمی که در دنیا و شرایط امروز، آمارش بالاست، به تصویر کشیده شده است.

وقتی یک بازیگر فیلمنامه ای رانمی پذیرد و با کارگردانی اثری رانمی سازد، به ماندگاری آن فکر می کند. آیا فیلم

دیالوگ ها ارائه می دهیم. خوشحالم در خصوص تمام کارهایی که انجام داده ام، در اولین جلسه با کارگردان های مختلف، آن چه که بر داشتم از نقش بوده، مد نظر نویسنده و کارگردان بوده و معمولاً پیشنهادها هم مورد استقبال قرار می گیرد. درباره فیلم «طبقه یک و نیم» همین اتفاق افتاد و آن چیزی که برابم اهمیت دارد، این است که ببینم چه جایگاهی در این فیلمنامه خواهم داشت. بنابراین ابتدا قصه و پرداخت فیلمنامه، دوم کارکترهای آن و سوم خود کارگردان و تیم تولید همه فاکتورهایی هستند تا یک نقش را بپذیرم. همیشه سعی کرده ام بهترین انتخاب را داشته باشم و همه جوانب را در موقعیت های ضوری در نظر بگیرم. نقشی که در «طبقه یک و نیم» دارم از خودم دور است. هیچ وقت در زندگی شخصی از آب گل آلود ماهی نگرفته ام و این تضاد و تقابل را دوست دارم چون مرا وادار به تفکر و تحقیق می کند و سبب رشد می شود.

نقش من در این فیلم از آن دست نقش هایی است که باید به آن می رسیدم، آدمی پاچه خوار و تقریباً سودجو که از آب گل آلود ماهی